

REALI POISS

Number 6 (84) veebruar 2010

Tallinna Reaalkooli ajaleht

Hei, realistid!

Talv on täies hoos, lumehanged kõrguvad teede ääres ning kohati tundub, et lumi ei kavatsegi enne juunikuud ära sulada. Igal juhul on tulemas järjekordne suusapäev ja mis kõige tähtsam- üheksakümne kahe aastaseks saab meie endi armas Eesti Vabariik! Sel imeilusäl päeval, 24. veebruaril, tunneb ka kõige väiksem eestlane end osana hingelt ja vaimult suurest rahvast ning on uhke enda ja rahvusaaslaste üle.

Eelmises numbris ilmus viimaks kauaoodatud Moodle' artikkel, mis sai palju vastukaja. Seega pidasime oluliseks mõningaid arvamusi ka teiega jagada.

Pikk talv, pidev õppimine, olümpiaadidel osalemine ja uurimistööde kirjutamine on nii mõnegi koolilapse põhjalikult ära kurnanud, mille tulemusena on ka haigused kerged tulema. Pidage veel vastu, vaheaeg pole enam mägede taga ning seejärel algab loodetavasti veidike kergem kooliveerand. Hoidkem tervist, olgem tublid ja pingutagem suuremasi rahulolu (paremate tulemuste) nimel.

Ilusat 93. aastat!

Mari

Vilistlased käisid kooliaega meenutamas

30. jaanuaril oli koolis vilistlaspäev. Toimusid traditsioonilised pallimängud. Kell 18.00 algas aulapidulik aktus, mille lõppedes sumises terve koolimaja vilistlaste meenutustest ning teineteisenägemise rõõmust.

Treffneristid väisasid Tallinna Reaalkooli

Reedel, 19. veebruaril käis Reaalkoolil külas Hugo Treffneri Gümnaasium. Peale kosutavat sööki käisid külalised gümnaasiumi tundides ning kolm HTG õpetajat andis gümnaasiumis tunde. Seejärel oli aulaväike ajaloo slaidiprogramm ning siis jaguneti gruppidesse ning tutvustati külalistele maja ning koolielu. Päeva sisse mahtus veel ka mälumäng ning seltskondlik tegevus. Lõpetuseks söödi kringlit ning seejärel tuligi külalistel teele asuda.

Tallinna Reaalkool on Tiigri Tegija 2009

19. veebruaril toimunud Tiigrihüppe Sihtasutuse aastakonverentsil jagati järjekordselt Tiigri Tegija auhind. Tiigri Tegijaks 2009 koolide kategoorias nimetati Tallinna Reaalkool. Tiigri Tegija auhindu on välja antud aastast 2006. Rohkem informatsiooni tänavuste Tiigri Tegijate kohta saate Tiigrihüppe Sihtasutuse veebileheküljelt <http://www.tiigrihype.ee/>.

Tiigri Tegija auhind. Erakogu

Albu mõisas tähistati lugemisaasta algust

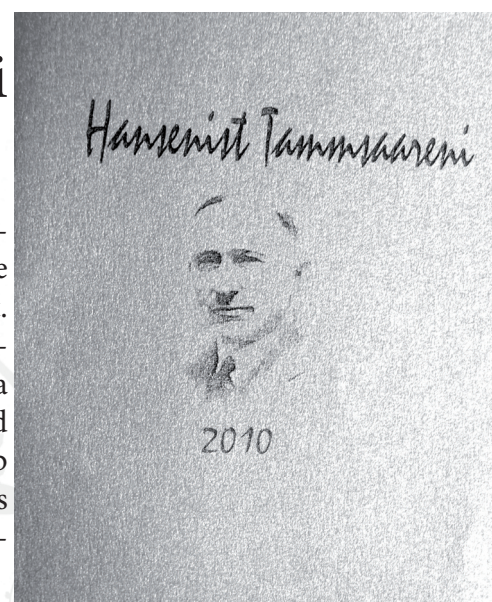
29. jaanuaril toimus Albu mõisas võistluge mine. Sellega tähistati nii A. H. Tammsaare sünniaastapäeva kui ka lugemisaasta algust. Esimest aastat oli mõõduvõtt rahvusvaheline võistlesid ka eestikeelsed koolid Ukrainast ja Riist. Meie kooli esindasid 6.a klassi õpilased Dan-Erik Roosve ja Laura Toomlaid ning 6.b klassi esindaja Johannes Mooste. Arvestus käis kolmes vanuserühmas ja noorimas vanuserühmas pälvis Johannes Mooste eripreemia.

Ava oma isiklik näitus!

Nüüdsest on kõigil kunstiloojatel võimalik oma teoseid eksponeerida kolmanda korruse galeriis! Kõik huvilised võivad pöörduda Tairi Tamme-Amjärve poole.

Tubli saavutus ujumisvõistlustel

Tallinna koolinoorte meistrivõistlustel teateujumises 10X50m saavutas meie kool nii neidude kui noormeeste arvestuses III koha. Palju õnne saavutuse puhul!

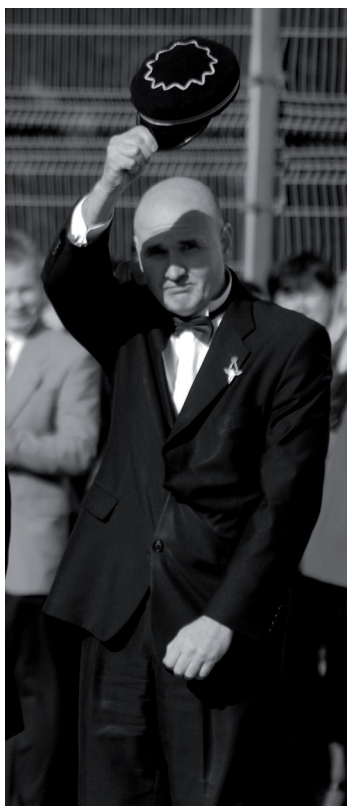

Hansenist Tammsaareni. Erakogu

Tunnustus presidendilt

Kuldar Rosenberg
10b

Nagu paljudele juba teada on, pälvis meie direktor Gunnar Polma Eesti Vabariigi presidendilt Valgetähe IV klassi teenetemärgi. Esimesena õnnitles Polmat Kuku Raadio asutaja ning vil! 88 Erki Berends. Teenetemärgi saamist kommenteerides ütles direktor: "See on teatud määral ikkagi juhuste kokkusattumus." Küsimusele, kas see on tunnustus temale endale või Reaalkoolile, sõnastata, et antud teenetemärgi omistamise puhul on esmaroll pigem 129 aastaseks saava Tallinna Reaalkooli mainel ja sellel, et kooli maine on viimasel kümnendil olnud jätkuvalt kõrge (Polmal on käimas 11. ametiaasta Reaalkooli

"Hää meel on, kui keegi tuttavatest/lähedastest saab teenetemärgi"

Tiia Luuk 2008. a.

Uurisime veel ka seda, kuidas Gunnar Polma Vabariigi aastapäeva tähistab. „Aastapäeva meeldib pidada koos perega. Meeldib, kui hommikul saab sini-must-valge lipp talu lipumastmasti tõmmatud ja "Mu isamaa, mu õnn ja rõõm..." a capella perekoorina ära lauldud. Tavapärasest pidulikust ja talutööst priimipäev, mis lõpeb perekondliku õhtusöögiga ning telerist kostuva kontsertülekandega „Estonia“ kontertsaalist.

direktorina). Eesti Vabariigi teenetemärgi on varem pälvinud Reaali õpetajatest Mart Kuurme 2001. a, Aleksander Prikk 2002. a, Nora Mals 2005. a, Aita Ottson 2007. a ja

Vaid särav päike muudab päeva valgeks

Kert Pütsepp
11a

Meediakangelaseks tõustakse meie vabariigis viimasel ajal siis, kui kellegi elus midagi kardinaalselt halba juhtub. Laialt kajastati Kaia Kanepi karjääri pöördelist aega, kommertskanalite teleuudised on arenenud krimiuudisteks, ja, selle asemel, et ennustada, kes taliolümpial end ületavad, uurivad spordiajakirjanikud, kes võivad potentsiaalselt taliolümpial viimaseks jääda.

Riigi meediaarengutega kaasas käies pööran teravalt tähelepanu meie väikestele koolivendadele, kes endale ajaviiteks uudse tegevuse välja mõelnud. Teatud seltskond põhikooli poisse mängib koolis kaarte. Kaardimäng on küll igati tore ja arendav tegevus, kuid selgub, et kaardimängud võivad põhjustada terrorit. Nimelt ei mängi need jutsid kaarte võidu, vaid paharetitiitli peale. Kes kaotab, peab koolis hakkama saama mingi tõsise tembuga – võib ka öelda terroriga. Need huligaansused varieeruvad vetsu ummistamisest garderoobi riidekonksude rüvetamiseni. Arvan, et sellised poisid peavad nägema rambivalgust – peavad tundma häbi ja enesekriitikat teiste reaalkate ees. Lõpuks rüvetab see seltskond ilusat koolimaja ning tekitab frustratsiooni puhas koolimaja nautivas reaallikas. „Üks kõikide, kõik ühe eest.“

Mõistan hukka negatiivse suunitlusega ajakirjanduse ja pühendan kirjutise headele uudistele. Eesti on minu silmis maailma demokraatlikumaid riike. Itaalia kooliõpilane näeb haridusministrit võib-olla vaid kord elus, televiisori vahendusel. Eesti haridusminister kutsus kesklinna viie kooli esindajad endaga haridusküsimuste üle arutlemiseks ja oma sellekohase maailmavaate selgitamiseks ühe laua taha. Meedia kaudu õhkub, justkui enamik otsuseid võetakse riigikogus vastu ilma rahva arvamust küsimata. Ei tohi end lasta mõjutada erakondade võimukemplemisest, demos kratos on meie riigis tegelikult ülev. Veel positiivset – meil on oma uisuväli! Loodud võimalust lustida tuleb maksimaalselt ära kasutada. Olen saanud ettepanekuid hokiturniiri korraldamise suhtes ning REK plaanib korraldada mõnusa uisuõhtu: hea muusika, soe tee ja tore seltskond uisujäl.

Tuletades meelde head, hakkas ka endal soe. Positiivsus ja kokkuhoidmine võiksid olla kulgemise võtmesõnadeks. Vaid särav päike muudab päeva valgeks.

1 ala, 2 nägu, 3 küsimust

Kati Pino
12a

Sel kuul jälle natuke teistmoodi. Ühe nimega õpetajate asemel võtame luubi alla ühe ala õpetaja. Veebruarikuu valik langes muusikaõpetajate peale, sest hümni peab sel kuul iga realist vähemalt korra laulma. Nimede poolest on meie muusikaõpetajad Heli ja Eve. Nimepäeva saavad kõik Heli-nimelised tähistada 22. veebruaril ning nimi tähendab kõla ja muusikat. Kõik Eved saavad tähistada oma nimepäeva jõulude ajal-24. detsembril. Nimi ise pärineb heebrea keelest ja tähendab elu.

Heli Roos

Kas olete käinud Vabariigi aastapäeva paraadil ja kui, siis millal?

Ei, kohapeal ei ole käinud. Vaadanud olen telekast, nii et teleka vahendusel olen käinud.

Kas vaatate teleülekannet presidendi vastuvõttust?

Vaatan küll, pigem siis-

Heli Roos. Tairi Tuuliku karikatuur

ki kontserti kui vastuvõttu. Vastuvõtule suurt tähelepanu ei pööra. Kontserti vaatan huviga, sest olen ise seal kaks korda esinenud ja tean, milline on turvakontroll, mille kõik peavad läbima. Kunstilist ülesehitust vaatan ka. Vastuvõtu osa mängib pigem taustaks ja diivanipealne õel kommentaator ma ei ole.

Kas 24. veebruar on teie jaoks midagi rohkemat kui lihtsalt vabapäev?

Ikka tähendab midagi, kuigi vaba päev on ka oluline. See päev on ikkagi Eesti päev, sel päeval mõtlen rohkem

Eestile. Ma ei oska küll täpselt öelda, millised need mõtted on, aga kindlasti mõtlen rohkem Eestile.

Eve Karp

Kas olete käinud Vabariigi aastapäeva paraadil ja kui, siis millal?

Paraadil käinud ei ole, mitte kordagi. Kunagi olen telekast vaadanud, aga praegu enam mitte.

Kas vaatate teleülekannet presidendi vastuvõttust?

Olen alati vaadanud huviga, nii professionaalsest kui isiklikust huvist. Eriti viimastel aastatel on lavastused olnud väga põnevad, hea vaadata, mis inimesed kokku on pannud. Kont-

sert on minu jaoks huvitavam ja viimastel aastatel ei ole ma vastuvõttu lõpuni vaadanudki.

Kas 24. veebruar on teie jaoks midagi rohkemat kui lihtsalt vabapäev?

Tähendab küll rohke- mat, teistmoodi on see, et tavaliselt teen natuke pidulikumat toitu ja kui mu lapsed olid väiksed, siis istusime koos ja rääkisime. Kui oli taasärkamise aeg, siis oli eriti emotsionaalne ja tähtis päev. Praegu on see päev ehk oma tähtsust veidi minetamas.

Eve Karp. Tairi Tuuliku karikatuur.

Lugeja arvab

Vt! „Moodle“ Tõnis Teinemaa, RP jaanuar. Arvamust avaldasid 10.a klassi õpilased.

Ei nõustu autori seisukohaga, et Moodle on õpilasele pigem tüütu kohustus kui privileeg. Nimelt säästab Moodle õpilase jaoks aega, sest käsitsi teksti kirjutamine on tunduvalt pikem protsess. Tänapäeva maailmas on arvutioskust vaja väga paljudel töökohtadel ning Moodle'i abil harjub õpilane arvutit kasutama ja arvutis efektiivselt kasutama. Moodle võib õpilases tekitada ka õppeaine vastu sügavamat huvi. Internetis on materjali kohta, mida tunnis õpitakse, sadu erinevaid lehekülgi ning õpetaja saab õpilasi nende juurde juhatada. Töö konkreetne olemasolu tähendab aga, et enam ei saa töölehti kuhugi paberipahna ära kaotada, vaid kõik on arvutikeskkonnas korralikult olemas.

Kirjutan teile, sest mulle väga meeldis arvamuslugu Moodle'st. Nõustun artikli seisukohtadega peaaegu kõiges. Kaheldav asjaolu on minu meelest, kas paberil tehtavad tööd on säästlikumad. Paberi saamiseks tuleb ju puu enne maha raiuda, seejärel seda töödelda ja alles siis saab paberit. Lisaks tuleb see poodi vedada ja maha müüa. Paberit ei saa uuesti esitada mõne muu töö tegemiseks. Samal ajal saab arvutis teha faili, seda muuta ja hiljem kasutada. Tõsi, selleks et arvuti töötaks, on vaja toota energiat ja ka sellega koormatakse keskkonda. Ülejäänus nõustun arvamusloo seisukohtadega. Mina isiklikult eelistan siiski töid paberil. Moodle ei ole kõige usaldusväärsem: kord see ei tööta ning teine kord on arvutil mingi viga küljes. Mugavusest veel nii palju, et kirjutada on tore ja paberilehe olemasolul ei ole mingeid probleeme selle täitmisega.

Minu isiklik seisukoht on autorile vastupidine. Arvutiga töötamisel on küll tõesti võimalikud artiklis mainitud õnnetused, kuid igasse operatsioonisüsteemi sisse ehitatud otsinguvõimalus jms aitab peaaegu alati. Suurem tõenäosus on, et kaob ära paberil antud tööleht. Säästlikkuse koha pealt leian, et enamik teeb koduseid ülesandeid nagunii arvuti/interneti abiga, seega tuleb ekraani nii või teisiti tundide kaupa jälgida. Samuti kirjutavad noored klaviatuuril kiiremini kui paberil, seega võtab tööde tegemine arvutil vähem aega. Arvamusloo kohta arvan, et see on kirjutatud vähiklikust seisukohast ning enamikel õpilastel ei teki probleeme mainitud „puudustega“ tegelemisel.

Õpilastele endile ei tule ehk Moodle'ga töötamine odavam, kuna lisaks koolile õpivad nad ka kodus Moodle'i materjalide järgi. See tähendab, et tuleb elektrienergia eest maksta. Lisaks sellele rikub arvutiga pikaajaline töötamine ka silmi, seega on võimalik, et paljudel tuleb raha kulutada läätsede või prillide ostmiseks. Seega arvan ma, et Moodle'i kasutamine on koolile säästlikum kui pidev paberi kulutamine materjalide paljundamiseks, kuid ei pruugi olla kasulik õpilaste tervisele ja rahakotile.

Arvamusloos on väidetud, et arvutis tööde tegemine nõuab tohutult elektrit. Oleks aeg 20. sajandist välja tulla ja oma ENIAC'i asemel korralik arvuti osta, sest tänapäeva arvutid võtavad palju vähem elektrit kuus kui kodumasinad päevas.

Kuid küsimus pole vaid rahas. Kui õpilased peavad kodutöid arvutis tegema, ei ole neid üldse enam võimalik sellest lahutada. Noorte silmanägemine muutub järjest varem halvaks. Veel tekib probleeme noorte ülekaalulisuse ja teiste tervisehädadega, sest selle asemel, et värskes õhus jalutada, sportida, mängida, ollakse hoopis toas arvuti ees.

Fotod Kaspar Orasmäe

10b

12. veebruaril toimus Tallinna Reaalkooli moeshow „Sininööp“, mille teemaks “Rock chick”. Näha sai pitsi, litreid, narmaid ja palju sära, mille loojateks meie andekad realistid. Võitja selgitati välja kolmes vanuse klassis. 6.-7. klassi võitja oli Greetel Joanna Vörk (6.a), 8.-9. klassi võitja oli Carmel Tellis (8.b). 9.-12. klasside arceustuses saavutasid esikohta Kerli Nõmm (11.b) ja Sälly Lember oma võimsate pintsakute kollektsiooniga. Lisaks sai näha külaliskollektsioone Gustav Adolfi Gümnaasiumi moeshow’lt “Kuldlõige”, “Supernoova” ning Rocca al Mare kooli moeshow’lt “Roosad Käärid”.

Kostüümid “Supernoova” eriauhinna võitja Ingmar Jõela kollektsioonist.

Greetel Joanna Vörgu kollektsioon.

Kerli Nõmme ja Sälly Lemberi kollektsioon.

Kostüümid Carmel Tellise kollektsioonist.

Gümnaasiumiastme võitja. Foto erakogu.

Kostüüm Lisa Mai Lindbergi (9.a) kollektsioonist.

Kleit GAGi moekonkursi "Kuldlõige" võitja Liis Grossi kollektsioonist.

TOIMETUSE
LEMMIKUD!

Jakk Kerli Nõmme ja Sälly Lamberi kollektsioonist

Kostüüm Kaileen Raudsepa (12.b) kollektsioonist.

Me muudame maailma

Doris Mark
12a

Öeldakse, et igaüks meist peaks iga päev korda saatma vähemalt ühe heateo. Selle uskumuse ja möödunud sõbrapäeva valguses pakubki Reaali Poiss teile välja ühe variandi: minge verd loovutama! Oma kogemusi ja mõtteid doonorlusest jagavad elupäästjad meie seas- reaalikad Gustav Kotkas (12b) ja Kati Pino (12a).

Mitu korda oled käinud doonoriks ning millal oli esimene kord?

Kati: Mina olen käinud kaks korda, sest sain piisavalt vanaks alles aasta tagasi ja nii lühikese ajaga lihtsalt ei ole rohkem võimalik olnud. Esimest korda käisin eelmise aasta 20. juunil.

Gustav: Mina lähen täna (8. jaanuar - Toim.) teist korda. Septembri lõpus käisin esimest korda.

Kust saite mõtte minna verd loovutama?

Gustav: Martin (Meitern, 12.a – Toim.) käis kogu aeg peale ja rääkis mulle, et ma läheks ka.

vad, järgneb pikem arutelu Verekeskuse tasside teemal). Kui te kogute tasse, siis on alati hea minna verd andma.

Kirjeldage oma esimest vere loovutust.

Gustav: See oli päris huvitav. Läksin ühe sõbraga koos: temal läks väga kiiresti, sest tal olid ankeedid va-

Kati, Gustav ja doonoritassid. Erakogu.

Kati: Mul on olnud alati see mõte, et kui ma saan, siis ma lähen, kuid ma pidin ootama, millal 18-aastaseks saan.

Gustav: Tegelikult ma arvan, et mul on see veres ka. Mul on kodus kõik tassid need doonoritassid, vanemad pidevalt käivad ka verd loovutamas. Meil on neid vist üle kümne kõvasti. Need tassid on hästi vahvad. (Naera-

Miks te olete doonorid?

Gustav: Tore on inimesi aidata ja see mõte, et nii vähesega saan päästa kellegi elu, see on meeldiv.

Kati: Jah, just selle pärast, et saab head teha. Tegelikult tassid ei ole nii olulised (naerab).

rem täidetud, aga kui esimest korda lähed, siis kulub selleks rohkem aega. Ja seejärel pead minema boksi arsti juurde, aga mulle meeldis selle arstiga nii väga suhelda, et rääkisime oma 20 minutit, sõber juba ootas. Me rääkisime igasugustel arstinduse teemadel ja siis ta soovitas mul minna arstiks õppima.

paremaks!

Kati: Mul oli esimesel korral natuke hirm, sest ma kipun verd nähes minestama ja seetõttu veidi kartsin, et ehk hakkab paha ja mis ma siis teen jne. Aga tegelikult see polnud nii õudne. Või natuke oli ka, sest mul on mõlemal käel veenid suhteliselt halvasti kättesaadavad. Niisiis peale kanüüli sissepanekut tuli verd umbes 10 ml ja rohkem ei tulnud. Seejärel otsustati proovida teise käega, kust õnneks saadi kogu vajalik hulk kätte. Paha mul ei hakanud ja teist korda ei olnud enam nii hirmus ka.

Kas teie hinnangul on doonorlus hetkel populaarne?

Kati: Arvud näitavad, et väga ei ole. Riigile oleks vaja 4% doonoreid ja meil Eestis on vaid 2,6%. Kindlasti saaks alati populaarsem olla.

Gustav: Minu sõprade seas on küll populaarne.

Mida ütleksite neile, kes kõhklevad ja kardavad minna

verd loovutama?

Gustav: Mina arvan, et need, kes süsti või nõela kardavad, neile oleks doonorlus just hea moodus oma hirmust üle saada. See mõnes mõttes distsiplineerib sind, et eesmärgiks on aidata inimesi ja seetõttu sa kannatad selle väikese ebameeldivuse ära, niiõelda ohverdada ennast.

Kati: Ma arvan ka, et minna tasub ikka. Ära ei ole veel keegi surnud... vähemalt mitte viimasel ajal (naerab).

Gustav: Ja need arstid ja abilised seal on spetsialistid, nii et ei ole vaja karta. Ja kingid on ka vahvad!

Kas doonorlusega saab maailma muuta?

Gustav: Jah.

Kati: Mida siis veel, kui mitte maailma. Me muudame maailma paremaks!

Fakte doonorluse kohta:

- Doonorlus on ladinakeelsest sõnast donare tuletatud mõiste, mis tähendab terve inimese (doonori) poolt oma eluskoe (vere) või organi vabatahtlikku loovutamist haigele, kes seda vajab.

- Eestis on doonorlus vabatahtlik ja tasustamata.

- Vereloovutusel võetakse 450 ml verd - see on ainult 8% kogu vere kogusest. Vere maht taastub kohe, vererakkude arv keskmiselt 72 tunni jooksul. Vereandmine ei kahjusta doonori tervist, vaid aktiveerib vereloome protsessi.

- Vereloovutusele eelnevatel päevadel tuleb tarbida rohkesti mahla või vett ning süüa väherasvast toitu. Sobivaim aeg vereandmiseks on 2-3 tundi pärast söömist.

- Suitsetada ei tohi paar tundi enne vereloovutust, sest verre sattunud nikotiini mürgine toime ohustab haigeid, eriti imikuid.

- Kui sulle on tehtud vereülekandeid, nõelravi, tätoveerimisi või naha augustamisi, saad verd loovutada 6 kuu möödudes.

- Vereloovutusprotseduur võtab aega kuni 45 min

- Tallinnas asuvad verekeskused Pelgulinna Ädala tänaval ja Kesklinnas Foorumi kaubanduskeskuses.

- Rohkem infot: www.verekeskus.ee

Tule doonoriks, kui oled:

- terve, puhanud ja söönud

- kehakaaluga üle 50 kg

- 18-60 aastane

- Eesti Vabariigi kodanik või elanud Eestis elamisloa alusel üle 1 aasta

Ajutiselt ei sobi sa doonoriks kui:

- põed hetkel mõnda haigust

- tarvitad ravimeid (v.a. vitamiinid, toidulisandid ja rasestumisvastased vahendid)

- oled tarvitanud vereloovutusele eelneval või samal päeval alkoholi

Tore EESTI mees

Märdi idol on varalahkunud Michael Jackson.

Märdil on kaksikõde Minni, aga Märt on lausa 25 minutit vanem !

Märt on karsklane

Märt armastab toitu. Tema lemmik on Grossi poe apelsinimaitseline limonaad.

Märt oli PEKis ja on REKis. Tegus realist, kel jagub ideid ning abivahendeid, et viia ideed ellu.

Mood: alati tuleb olla üks samm moest eespool, mitte käia moega kaasas.

Märt on Reaalmažo:ri isehakanud mänedžer, kes on hankinud neile mõned sponsorid.

Märt on nagu väike laps, jookseb mööda kooli ringi ja viskab nalja

Tema eluunistuseks on kirjutada eurolugu, et pakkuda Sven Lõhmusele konkurentsi. Kui ta eurolooga kunagi valmis saab, siis hakkab ta ka bändis mängima.

Märdi lemmikõpetajateks on Talts ja Tendermann, Kuurme ning Kangro. Kusjuures peaaegu kõik on talle põhikoolist meelde jäänud.

Märt on tugitoolisportlane. Ta ei jäta ühtegi eestlastega seotud spordiudist vahele.

Märdi süda kuulub Helisele

MÄRT = HUUMOR

Märdil on hea rütmitaju, sest ta mängib juba viis aastat trumme. Tema harjutamist kuulab 7-aastane õde.

Märt Šanin. Erakogu.

Märt juhib Reaalkooli raadiot.

Märt on Reaalkooli helimees juba 7. klassist alates. Kus mingi heliprobleem on, Märt on kohe kohal.

Vilistlaste meenutusi

Kuldar Rosenberg

10b

Möödunud vilistlaspäeval meenutasid kooliaegu 64. lennu vilistlased Ivar Treikelder, Helmut Raschinski ning Enrico-Egon Mitt. Räägiti Reaali Poisi ausamba likvideerimisest 1948. aastal. „Eks me teadsime, et aktsioon on tulemas. Koridorides olid õpetajad ning matemaatika õpetaja sõnas klassi tulles, et mitte keegi klassist ei lahku.” Koolipäeva lõpuks oli kuju juba minema viidud. Seejärel meenutati ka pedagoogi ennast lähemalt. Õpetajal oli eriline ülesannete kogu, mille tase oli väga kõrge. Kuid ülesanded olid huvitavad ning neid lahendades tunti lausa mõnu. Lõpuklassis mindi õhtukeskkooli, sest kardeti matemaatikas läbikukumist. Ei jäänud välja toomata ka õpetaja huvitav õpetamisstiil. „Õpetaja ütles ülesande ning ütles õpilase nime. Nimetatud õpilane tõusis püsti ning hakkas ülesannet lahendama. Kui aga ülesanne osutus liiga raskeks ning lahendada ei osatud, valis õpetaja talle abistaja. See jätkus niikaua, kuni järg jõudis klassi priimuse kätte.

Reaali Poisi kuju. Reaali koduleheküljel.

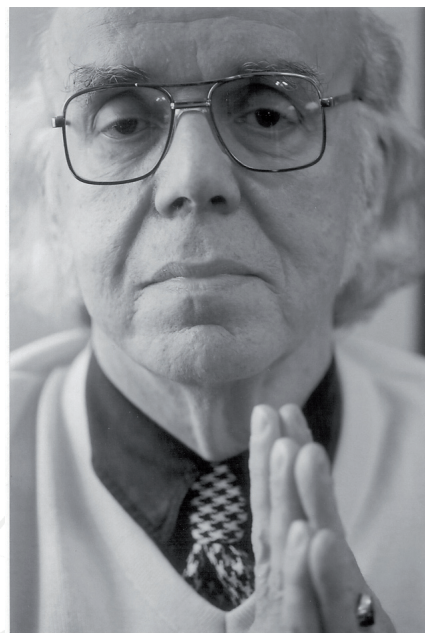
Suure Mõtleja lahkumine

Enn Soosaar 13.02. 1937- 10.02. 2010

10.veebruaril 2010, vaid mõni päev enne oma 73.sünnipäeva lahkus meie hulgast Reaalkoolis õppinud, tunnustatud tõlkija, kirjandus- ja ühiskonnaelu tegelane Enn Soosaar. Tema tähtsust Eesti kultuuriruumis on raske üle hinnata.

Rängas mootorrattaavariis noorelt ratastooli mõistetuna pühendas Enn Soosaar oma elu vaimsele tegevusele, tõlkides eesti keelde kümneid teoseid ning avaldades poliitanalüüse ja ühiskonnaelu mõtestusi. Nii poliitiline kui ärieliit vakatas tema argumenteeritud sõna ees. Eesti kirjanduslugu tänab teda maailmakirjanduse suurnimedega - William Faulkneri, Ernest Hemingway, F.Scott Fitzgeraldi, Truman Capote'i, Frederick Forsythi ja teiste - emakeeles kättesaadavaks tegemise eest.

Enn Soosaar oli riikliku kultuuripreemia laureaat, Riigivapi IV klassi teenetemärgi, Valgetähe III klassi teenetemärgi, Tallinna teenetemärgi ja Kaitseväge eriteenete risti kavaler. Suureks Mõtlejaks nimetatud, kõrgete eetiliste tõekspidamistega mees kuulus mitmete ühiskonnaelu tipptegelaste, sealhulgas Lennart Meri lähimasse sõprusringi. Ühiskonna väärtuste vaagides oli ta sageli kriitiline, sageli murelik – kuid mitte kunagi üleolev, minnalaskev või käegalööv. Tema ühiskondlikud sõnavõtted on osaliselt avaldatud kogumikes „Mõrane maailm“ ja „Eesti asja arutlusi“.

Reaalkool langetab leinas pea.

Lõputunnistuse nimel!

Merili Luuk
11c

Kell näitab 01.59 esmaspäeva varahommikul. Olen reede õhtust saadik vorpinud teha uurimistööd. Vahepeal teen väikesi pause, kuid korralikult magada pole saanud. Tähtaeg on juba homme! Reaalsus on karm- tere tulemast uurimistöö maailma!

Uurimistöö on kui vaenlane. Võttes endaga kampa Moodle'i, valutab ta esmalt meie kooli, siis kodu, eemaldab meid trennist, hobidest, sõpradest. Takkapihta kolib ta meie ajju ja me ei suudagi enam mõelda muule kui häälekesele oma peas, kes niigi kogu aeg pasundab: „Sa pead uurimistöö valmis saama!“ Selle tegemise peale kuluvad meie ööd ja päevad, tundides oleme me loitud ning väsinud, tihti potsatab mõni pea õrnalt lauale. Mis toimub!??? Miks läheb õpilaste nägu krimpsu, kuuldes

sõna „uurimistöö“ ning negatiivne jututeema jääb mitmeks päevaks püsima? Oh, miks?

Kindlasti on minu lennus veel inimesi, kellel on see tähtis „elutöö“ lõpetamata. Andres Raa küll ütles, et kes õigeaegselt seda ei esita, siis ta jääb vajalikest punktidest ilma. Aga kui kogu lennul jääb lõpetamata, siis ei ole mina ainuke ülelaskja. Oh, aega veel on!

Kindlasti oleneb uurimistöö edenemine teema huvitavusest. Kui sa ise oled selle alaga rohkem kursis ning kui sa tõesti tahad oma hüpoteesi tõestamiseni jõuda, on sul suurem võimalus tööke varem lõpetada. 126.lennus leidus paraku ka inimesi, kes valisid endale teema suvaliselt, sest lihtsalt pidi midagi valima. Pealesunnitult asju ei taha ju meist keegi eriti lõpuni viia ning käsutäitmine tekitab trotsi.

Huvitav, kui kiiresti ma jõuan selle intervjuu ümber trükkida? Uni

tikub tasapisi peale, kuid siiski suhtun töösse hasardiga. Sunnin end veel ühe tassi kohvi jooma ning edasi tegema.

Uurimistöö tähtsateks osadeks on eksperimendid, küsitlused või intervjuud. Meile räägitakse, kui tähtis on võimalikult ruttu nen-

dega ühele poole saada, et analüüsi tegema hakata. Paraku, kõigil meist ei ole sama elutempo ning intervjueeritavaid on vahel üsna raske tabada. Uurimistöö tegemine nagu eeldaks, et me istume kogu aeg kodus ning passime tühja pilguga lakke?

Homme on füüsika kontrolltöö. Kas ma õpin selleks või jätkan oma uurimistööga? Mõlemat korraga tehes jääks kogu asi poolikuks.

Muidugi, viga on alati meis, kes me ei suuda oma aega planeerida, kuid sellega ju arvestada ei taheta, et me käime Tallinna REAALKoolis, kus me õpime järjepidevalt 24/7 ning teeme üsnagi palju mälu ja mõistust arendavaid kontrolltöid. Lõpuks jääbki valik, kas õppida kontrolltööks, millega võitleme parima aastahinde nimel, või panustada kõik uurimistöösse, sest selle hinne kajastub ju ka lõputunnistusel. Sestap tuli mõnel inimesel idee, et uurimistööd võiks teha õppeaasta alguses või täiesti kooliaasta lõpus. Siis oleks aega keskenduda ning uuritavaid objekte/inimesi/nähtusi rohkem taga ajada. Õhus on ka uurimistöö-nädala variant.

Jess! Kirjutatud sain ta! AGA... Tegemata on viitamine (issand jumal, kuidas ma sellega veel hakkama saan??) ja vormistus (lehekülje ülaosa peab ikka 5 cm

olema! Mõõdan joonlauaga?).

Vormistusega tuleb meile appi vana hea sõber Moodle, kus kõik on ette-taha ära nämmutatud ning joonistega korralikult näidatud. Kuid...Arvuti ei asenda siiski reaalkujul inimest ning küsimuse „Miks mul välja ei tule, ma tegin ju kõik õigesti?“ tekkides pole mul peale arvutiõpetaja kellegi poole pöörduda. Samas, iga minuti tagant ju ka tema poole joosta ei saa, sest oma olematute vormistamisoskuste eest saan hinde ju mina!

Elu on ilus! Elu on lill! Ma sain valmis! Nä-nä-nä.. Olen tubli! Ees ootab väljaprint ja köitmine! Juhuu.. Oota! STOPP!! Misasja? Resümee ka? Inglise keeles?? MIDA????

Esialgne rõõm on alati kõige siiram, kuid liigagi ennatlik. Saades aimu, et me peame veel enne lõplikku uurimistöö kaitsmist, mis alles aprillikuus, mustmiljon asja tegema, muutun apaatsiks. Kästud asjad teen nüüd ära automaatselt ning ei külva selle töö lõpuetappi enam ühtegi emotsiooni.

Olenotsekui E.T.kuskilt kaugelt avakosmosest. Järjekordne seiklus on peatselt läbi saamas ning vaja taas põhjendama hakata oma puudumisi muuga kui „Puudusin uurimistöö tõttu.“ Õnneliku, kuid megaväsinuna rändan järgmisi avastusi otsima.

Reaali Poiss õnnitleb!

Imbi Henno	1. märts
Oleg Kravtšenko	1. märts
Marika Tendermann	4. märts
Eve Karp	6.märts
Aive Pevkur	9.märts
Ulla Kamp	14.märts
Aili Hõbejärv	20.märts
Ege Viil	30.märts

Rääkigem rahvuselusest

Marten Esko
12c

Seoses vabariigi aastapäevaga 24. veebruaril oleks sobilik veidike tähelepanu ka rahvuselusele pöörata. Puhtjuhuslikult või siis mitte on Kumu viiendat korrust kaunistamas rahvuseluse teemaline väljapanek, mis hõlmab endas erinevate riikide autorite töid teemadel „Rahvuslus“, „Ideoloogia“ ja „Identiteet“. Võib arvata, et näitusel valitseb patriotistlik aura ja seintele riputatud töödest õhkub isamaalisust. *On the contrary*-näituse peamiseks eesmärgiks on kaasaegsele rahvuselusele kriitiliste küsimuste esitamine ning valupunktide esiletoomine.

Rahvuseluse sümboliks peetakse riigilippu ning värve sellel lipul. Need värvid peaksid sümboliseerima rahvast. Audrius Novickase installatsioon „Kolmevärvilised komplektid“ koosneb kümnest sümmeetriliselt üksteise taha asetatud riigilipust, mis kõik baseeruvad kolmel värvil – punane, kollane ja roheline. Õpetaja Piret Karu tundidest on teile kindlasti teada, et sellised värvid esinevad meie lähinaabri Leedu lipul. Samuti sümboliseerib punakolla-roheline värvikombinatsioon ka Etioopiat ja rastafari-liikumist. Tekib küsimus, mis seos on rõõmsameelsetel rastafaridel ja maailma ühe kõrgeima suitsiidireitinguga riigi, Leedu, kodanikel? Loogilist seost ei saagi olla. Iga rahvus peaks olema unikaalne, kuid miks on siis kümnel erineval riigil samad rahvuslikud sümbolid?

Eestilgi on ju oma nn. lipukaim, kelleks on Botswana...

Jens Haaningu kollaaž „Eesti, neljapäev, 12. november 2009“ paneb eestlasest näitusekülastaja keerulise valiku ette. Teos koosneb 12. novembril ilmunud ajalehtedest väljalõigatud sõnadest „Eesti“ mille vahel on ka üks väljalõige sõnast „eest“. Vaataja ise otsustab kas „Eesti eest!“ või „Eest, Eestil!“.

Probleemi staatusesse on tõusnud ka marurahvuslus ning erinevad äärmuslikud ideoloogiad. Shlomi Yaffe video „Kuidas ma Praha turul oma ideoloogiat muutsin“ on sellest hea näide. Turule siseneb boheemlasliku välimusega kunstnik, kes muretseb endale *bomber*-jaki, *combat*-püksid, militaarroheline T-särgi, pardli ja nukirauad, eemaldab endalt juuksed ning väljub turult *skinhead*ina. Ideoloogiaga seonduvat problemaatikat esindab selles teoses kaks vasturääkivust. Neonatsiks maskeerib ennast juut ning kogu nn. ideoloogilise relvastuse ostab Yaffe Aasia päritolu immigrantidelt. (Aasia immigrantide arv Kesk-Euroopas on viimaste aastatega märgatavalt kasvanud, samuti on kasvanud ka neonatside poolt nende vastu toime pandud kuriteod)

Esindatud on rahvuseluse pahed ja vead, aga viigadest ongi kergem õppida. Kui enne näituse külastamist tekib küsimus, mis täpsemalt on rahvuslus?, siis näituselt lahkudes asendub see arvatavasti küsimusega: „Milleks täpsemalt on rahvuslus?“. Minge veenduge selles ise!

Kirjandus on elu peegel

Kati Pino
12a

10. veebruaril oli kõigil huvilistel võimalus meie kõrvalmajas, Keskraamatukogus kohtuda Andrus Kivirähki ja Mart Juurega kohtumisõhtul „Mõni kirjanik võiks õpetada asju teisiti nägema“.

Mõlemad külalised rääkisid oma kirjanduskarjäärist ja lugemisest üldiselt, sest käesolev aasta on kuulutatud lugemisaastaks. Andrus Kivirähk toonitas mitmekülgust, nii elus kui ka lugemuses, tuues näiteks Eesti viimase metsavenna, keda ei saadud kätte, vaid kes uppus. „Kui sa oled metsavend, siis õpi ikka ujuma ka, see on oluline,“ ütles ta. Mõlemad

külalised veetsid lapsepõlves palju aega raamatuid lugedes ja panid ka kuulajatele südamele lugemise tähtsust, eriti maailmakirjanduse olulisust. Juur ja Kivirähk ütles, et näiteks trollis sõites võib kohata mitmeid dostojevskilikke tüüpe, aga kui ei olda Dostojevskit lugenud, ei saada sellest aru. Juur lisas sinna juurde, et inimene võib ise ka dostojevskilik olla, aga lugemuse vähesuse tõttu ei saa ta sellest aru.

Mõlemad kirjanikud soovitasid kõigil inimestel lugeda raamatuid ja lugeda neid nii palju, kui jõuavad, sest lugemine on üks ütle mata meeldiv ajaviide.

TOP 5 abiturientide lemmikkohad

Kati Pino
12a

Igäihel on oma lemmikkohad kooli peal ja siin reastan mina, abiturient, oma kooliteekon-na lõpul enda omad.

Söökla järjekord 22. veebruaril 2010. Erakogu

Kohal number viis: Füüsika/vene keele/ *sisesta õppeaine* järeltöö

Selle kohutava koormuse all, mida me kannatame, juhtub ikka apsakaid. Mõnes aines juhtub neid lihtsalt natuke rohkem ja seega on nii mõnelgi meist välja kujunenud järeltööd, mida tihedamini kui teisi järele teha tuleb. Oh seda rõõmu tuumafüüsikast või Puškini surematutest värssidest reedel kell neli ...

Kohal number neli: koolisöökla

Mõista, mõista, mis koht see on: oodatakse pikisilmi ja joostakse nii kiiresti kui võimalik kohale? Õige vastus on söökla. Söögivahetund on koolipäeva tippaeg ja tihtipeale kuuleb õpetajate suunas lendu mine-mas lauseid: „Lähme sööma!“ „Kõht on tühi!“ ja „Laske viis minutit varem ära, söögivahetund on!“ Ilma sööklata ei oleks meie koolipäev sama ja järgmisel aastal ülikoolis käies oma lõunapauside eest ise hoolit-sedes tunneme kindlasti sellest puudust.

Kohal number kolm: puhvet

Söökla ja puhvet on tihedalt seotud, sest alati ei suuda ka meie kõikvõimas koolisöökla imehead toitu pakkuda ja siis peab abi otsima puhvetist. Loomulikult on puhvetil ka püsikunded, kellel ükski päev ei möödu kuulmata: „Teile, palun!“ ja „Viis ja seitse ... kaksteist krooni, palun!“. Puhvetitädi ise on väärtus, mille pärast puhvetit külastada.

Kohal number kaks: garderoob

Kus mujal veel kui mitte garderoobis veedab õpilane oma aega. Aega, mis on enne tunde, vahetundidel ja ka tundide lõpu järel. Ja garderoob on imehea koht sellepärast, et ei ole limiiti, mitmekesi seal aega veeta: üksi, kahekesi või lausa kümnekesi. Garderoobis saavad tehtud ka kunstiajalooesitlused, võrkpallistratee-giad, õhtuplaanid ja isegi tegemata kodused tööd. Ning kui keegi meist poppi teeks, siis veedaks ta oma popitunni ka garderoobis. Imeline koht lihtsalt!

Kohal number üks: matemaatikaklass

Reaalkooli kõige reaalsem koht, kus veedame proportsionaalselt enim aega. Algul vähem, hiljem üha roh-kem. Kui kümnendas ja üheteistkümnendas klassis saime selles toredas kohas ainult kuus tundi nädalas veeta, siis nüüd on meie peale langenud õnnistus kaheksa matemaatika tunniga nädala kujul. Laula ja hõiska, paremat kohta koolis pole võimalik leida!

Väike maja räägib: Eesti.

Merlin Liis
Merili Luuk
11c

Äsja on möödunud 92.Eesti Vabariigi sünnipäev. Veebruaris on ikka tavaks rääkida rohkem eestlusest ja Eestist. Kas Eestis on hea elada? Mis huvitav nähtus või asi see Eesti üldse on? Miks me tähistame Eesti Vabariigi sünnipäeva? Milleks oli Vabadussõda? Arvamust avaldasid 1.b klassi õpilased.

- Eesti on üks maa. Eesti on ühe riigi nimetus! Eesti on meie kodumaa.
- Me tähistame vabariigi aastapäeva, sest Eesti on meie kodumaa.
- Vabariigi aastapäeva tuleb tähistada, sest need, kes enne meid elasid, tähistasid seda samuti ja nüüd peame meie ka tähistama.
- Me tähistame Eesti sünnipäeva, sest lastel tähistatakse ka sünnipäevi ja riigi sünnipäeva tuleb ka tähistada.
- Me pidasime Vabadussõda, Venemaa tahtis meid endale ja me olime Venemaa orjad.
- 24.veebruaril sai Eesti vabaks.
- Reaali poisi kuju on sellepärast, et see on meie kooli ajaleht.
- Reaali poisi kuju on sellepärast, et saaks austada ja mälestada neid, kes sõjas surid.
- Meie kooli posid läksid ka võitlusesse, neid oli 12 tükki.
- Me oleme eestlased, sest me elame Eestis, me sündisime siia ning me räägime eesti keelt ja kõik saavad siin eesti keelest aru.
- Eestis on hea elada, sest siin on ilusad talved ja soojad suved, mis ei ole liiga palavad.
- Eestis on väga hea elada, sest siin on ilusad koerad.

Toomas Hendrik Ilves Tallinna linnatänavail. Autor: Andreas Viks

Õpetajate tsitaate:

Õpilane küsib ülesande kohta: „Aga kas niimoodi ei või teha?”

Andres Talts vaatab talle natuke aega otsa.

Õpilane: „Okei, ma jään vait!”

Talts: „Õige!”

Toomas Toomra: „Need on täiskasvanud, aga need (lapsed) on poolearulised.”

Toomra: „Kes piiksub?!”

Toomra vastus, kui talt küsitakse, miks-küsimus saksa keele kohta: „Keel on mõeldud kõrval puu otsas istuva ahvkarja peale karjumiseks.”

Erkki Otsman: „Kas teid ongi 32?”
klass: „38”

Otsman: „38? Ossa jurakas..”

Otsman loeb õpilaste nimekirja: ... „Ines või?”
- „Kees!”

Otsman: „Peep... sind ma ei tundnudki ära. Sa olid siuke nubluka..”

Otsman: „Peep, kas sul ongi nüüd nii madal hääl?”

Otsman: „Ja mis see küünelakk on?”

Peep: „Atsetoon!”

Otsman: „Jaaa, seda sa tead!”

Otsman: „No mis sa

jälle naerad siin? Õpetaja paneb paneb mingit lolli juttu jälle, jah? No oma arust ei pane, aga mine tea, mis pärast kõik välja võib tulla..”

Otsman: „Kas see on siis korraliku õpilase paber? Küll sa oled naljanina! Naljanina! See näeb välja nagu WC-paber!”

Mart Kuurme: „Peaks kooli kinni panema. Võiks ju panna? Oleks parem...”

Kuurme: „Hommikuks oli tsink peaaegu otsas - ainult pool oli järgi.”

Kuurme: „Lind ei ole hea elektrijuht. Lind muutub elektrijuhiks - juht ei pea olema elus juht.”

Kuurme: „Paned õuna vette. Mis juhtub? Läheb suuremaks!”

Kuurme: „Maal on suur mass. Ta on kõva tegija!”

Kuurme: ... „siis arvatakse ikka, et tekib kaks F-i... kaks ahvi...”

K u u r m e : „Ma imestan, kui kiiresti mõned tütarlapsed tehteid teevad.... Aga mõned teevad õigesti ka!”

Kuurme: „Ja nii tekibki ENSV!” (valemi kohta)

Martin Saar: „Kas te tahate siit minema lennata nagu pasakera?”

Martin Saar (kommenteeris tema ütluste üles kirjutamist): „Sa võid üles kirjutada, muidu arvatakse, et Martin Saar võrdub Valgevene.”

Niina Karamkova: „Naeris endal kõik ajud välja.”

Piret Karu: „Maaväri- na korral ronid laua alla. Võtad atlase ka kaasa.”

Klassist väljas keegi õpilane kriiskab.

Karu: „Nagu vih- mametsa loomad.”

Karu: „Kodanikud kartulikuhjad, kes teid siia lasi?”

Karu: „Lehekülg 12 on üks ja kaks kõrvuti!”

Karu: „Tead sa, Jürisoo, ma vihkan sind!”
Jürisoo: „Ma ei räägi üldse niipalju kui keegi teine!”

Karu: „Kes näiteks?”

Jürisoo: „Mattias.”

Karu: „No, ta ei saa kodus rääkida, aga sinust ma saan ka aru- sa ei saa vees rääkida!” (Jürisoo on ujuja)

Piret Otsa: „Lapsetegemine on ju iseenesest lihtne- 3 minutit ja asi aetud!”

	2		4		7		
				1			6
4			6	2		1	
						1	9
		2	3		5	8	
1		7					
	4			6	8		3
3			2				
		6		3			5

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 6 (84) veebruar 2010

peatoimetuse
küljendus
toimetuse

toim. nõuandja
karikatuurid
fotograaf
aitäh
Esikaas

Kuldar Rosenberg 10b, Mari Kraav 10c, Merili Luuk 11c
Mari Kraav 10c

Anna Trine Raudsepp 10b, Merlin Liis 11c,
Kati Pino 12a, Doris Mark 12a, Marten Esko 12c

Piret Järvela
Tairi Tuulik 12a

Kuldar Rosenberg 10b, Kaspar Orasmäe 10b
Kert Pütsepp 11a, 1b klass, 10a klass

Kleit Gretel-Marie Siimari (8b) kollektsioonist. Foto autor Kaspar Orasmäe

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.

rp.real.edu.ee
rp@real.edu.ee